

DATE NOI ASUPRA NAȘTERII ȘI ACTIVITĂȚII LITERARE A LUI I. C. VISSARION

VICTOR PETRESCU

I. C. Vissarion, reprezentant al realismului critic în literatura inspirată din realitățile satului românesc din primele decenii ale veacului XX, se naște și trăiește întreaga viață în mediul țăranesc al Costeștilor din Vale (în apropiere de Titu, județul Dâmbovița).

Cele mai multe lucrări de istorie literară consemnează ca an al nașterii 1883.

Iată însă că, recent, în urma organizării unei expoziții permanente în casa scriitorului, am descoperit o serie de documente care ne fac să afirmăm că data reală a nașterii sale este 2 februarie 1879 (fondul de scrisori, manuscrise și documente „I. C. Vissarion“, aflat în colecția Muzeului județean).

Buletinul de naștere, eliberat de primăria comunei Costești, plasa Bolintinu, județul Dâmbovița, confirmă cele spuse mai sus :

Numele : Iancu

Pronumele : Constandin Vissarion

Născut : alaltăieri

Strada : Costești Vatra

Inscris : astăzi în registru sub nr. 25

Fiu al Ilinchii ș-a lui Constantin Vissarion.

Spre credință s-a eliberat acest Buletin, spre a servi la ceremonia religioasă.

Sigiliu (primăriei n.a)

Primar,

ss(indescifrabil)

Anul una mie opt sute șaptezeci și nouă, luna februarie, ziua patru.

Aceeași dată a nașterii apare și pe fila din livretul militar al scriitorului, din care reproducem :

*Numele : Visarioreanu
Prenumele : Ioan
Domiciliul la încorporare în :
Comuna : Costești
Plasa : Bolintinu
Districtul : Dimbovița
Profesia : liber cugetător
Născut la : 2 februarie 79
În comuna : Costești
Districtul : Dimbovița
Fiul lui : Natural
Și al : Ilinca
Din comuna : Costești
Districtul : Dimbovița*

Pe buletinul de identitate al scriitorului a fost trecut greșit anul 1883, ceea ce a făcut ca posesorul să și-l însușească, declarându-l ca an al nașterii în majoritatea actelor oficiale, credem noi.

Ilustrăm printr-un fragment din adeziunea scriitorului nr. 23912, din 15 decembrie 1949, la Societatea pentru răspîndirea științei și culturii : „Subsemnatul I. C. Vissarion, de profesune agricultor și cînd am și inspirație : scriitor, locuind în comuna Costeștii-din-Vale, județul Dimbovița, unde m-am născut în anul 1883, luna februarie, solicit înscrierea mea ca lector al Societății pentru răspîndirea științei și culturii, unde aş putea face lecturi și conferințe...”

Scriitorul colaborează intens la reviste ca „România muncitoare“, „Viața românească“, „Facla“, „Rampa“.

Mai puțin cunoscută este activitatea pe care a desfășurat-o prolificul scriitor la alte reviste ca : „Gazeta țăranilor“, „Foaia tinerimii“, „Albina“, „Flacăra“ etc.

Printr-o scrisoare din București, datată 14.VII.1921, redacția revistei „Gazeta Țăranilor“ îi solicită colaborarea :

Stimate Domnule Vissarion,

Vă scriem aceste rînduri cu rugămintea de a binevoi să colaborați la „Gazeta Țăranilor“ pe care subsemnații o au sub conducerea și supravegherea lor.

Și credem că numai cuvîntul celor ce știu durerile țăranimii, poate trezi imboldul în sufletele sătenilor de a se uni și a se organiza pe calea principiilor care ne călăuzesc.

Vă rugăm să ne trimiteți articole și povestiri care interesează viața de la țară; făcându-le scurte, ele vor fi citite cu mai multă înlesnire.

Dar acestea dumneavoastră le știți mai bine decât noi și credem că veți binevoi să ne dați tot concursul.

*Cu deosebită stimă
(ss) indescifrabil*

Acceași solicitare vine puțin mai târziu (26 ianuarie 1922), din partea „Foi tinerimii” (Revista enciclopedică) :

Stimate Domnule Vissarion,

De aproape cinci ani apare în București o revistă pentru tineret, condusă și scrisă numai de tineri. Noi cei strinși în jurul „Foi tinerimii”, convinși că scopurile revistei — adică pe de o parte împrăștierea gustului de citit, pe de alta propagarea unei culturi serioase — nu pot fi satisfăcute deplin de puterile plâpînde ale unor începători, am hotărît să recurgem la ajutorul penelor încercate. Sprijiniți de înaintașii noștri sperăm că povara ce ni-am luat-o asupra-ne și am purtat-o cinci ani să ne fie ușurată. Făcînd apel la unii fruntași ai literaturii noastre, sperăm să vă numărăm printre acești sprijinitori ai revistei noastre. Pentru a putea cunoaște ceva din munca depusă, ceva din trecutul revistei, vă trimitem ultimele numere apărute. Sperăm că în noul an al revistei, care începe la 15 Martie 1922 să vă numărăm printre colaboratorii noștri.

Așteptînd cit de curînd un răspuns binevoitor, vă rugăm să primiți anticipate mulțumiri.

*„F. Tinerimii”
Secretar de redacție
(ss) indescifrabil*

Din Fălticeni, Eugen Lovinescu îi cerea materiale noi, pentru a fi publicate în „Zburătorul” și „Lectura” :

26 Iulie 1929.

Scumpe domnule Vissarion,

Ți-am publicat mai tot stocul ce aveam de la d-tale în „SBURĂTORUL” și „LECTURA”. A mai rămas o simplă nuvelă.

Te rog trimite-mi, recomandat, aici la Fălticeni un număr oare care de schițe sau nuvele, dintre care unul mai mare pentru „LECTURA”.

Trimite-mi cit mai neîntîrziat. Și dendată ce voi primi îți voi expedia banii prin mandat poștal. Să auzim de bine, neică Vissarioane.

Și multă sănătate de la

E. LOVINESCU

Documentele prezentate mai sus vin să completeze cunoașterea vieții și activității scriitorului-țăran I. C. Vissarion.